

Інноваційний шлях розвитку та охорона інтелектуальної власності: деякі проблеми, питання // Інтелектуальна власність. - 2000. - № 5. - С. 45-48. **З. Гетьман О.О.** «Економіка підприємства».

МАТЮШИНА К.Г., студентка НТУ «ХПІ»

ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА З ТОЧКИ ЗОРУ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

У сучасних умовах підприємство, яке не розвивається, підприємство, яке не займається інноваціями – це не конкурентоспроможне підприємство, яке не зможе тривало і успішно існувати в умовах ринкової економіки.

Інноваційний потенціал підприємства – це максимально можлива кількість ресурсів, які підприємство може залучити до сфери науково-технічного розвитку виробництва при заданому розмірі ресурсних обмежень і без скорочення розмірів кінцевого випуску продукції. Для оцінки інноваційного потенціалу підприємства необхідний комплексний і системний підхід до даної проблеми.

Для оцінювання інноваційного потенціалу підприємства, необхідно досліджувати наступні його об'єкти: організаційно-управлінська система підприємства, персонал, виробнича і науково-технічна база, ринкова активність, показники поточної фінансово-господарської діяльності.

Існує два підходи до оцінки інноваційного потенціалу:

1) детальний, при якому інноваційний потенціал оцінюється за системою показників з метою виявлення можливості здійснення конкретного проекту. Виробляється в основному на стадії обґрунтування інновації і підготовки проекту її реалізації і впровадження;

2) діагностичний, що полягає в аналізі стану підприємств по ряду зовнішніх і внутрішніх параметрів, в основному експертними методами.

Для комплексної оцінки рівня інноваційного потенціалу підприємства його поточний стан має бути проаналізовано за двома напрямками:

1) за допомогою внутрішнього аналізу інноваційного потенціалу з урахуванням минулої, теперішньої та майбутньої стратегічної позиції підприємства;

2) аналіз інноваційного потенціалу щодо поточних конкурентів за певний період.

Такий підхід дозволяє визначити основні відхилення інноваційного потенціалу щодо бажаних позицій.

Загальна методологічна схема багаторівневої оцінки рівня інноваційного потенціалу має таку послідовність:

1) встановлюється перелік факторів, пов'язаних з відповідними властивостями інноваційного потенціалу і будується «дерево чинників», стовбур якого – рівень розвитку і якість інноваційного потенціалу в цілому, а гілки, розташовані на відповідних рівнях, більш детальні його властивості;

2) відповідно до встановленого переліку факторів і структуризації їх за розробленим «деревом факторів» встановлюються показники оцінки потенціалу;

3) згідно з проведеною структуризації і ієрархізації показників оцінки розраховується коефіцієнт вагомості кожного показника;

4) обирається база порівняння рівня інноваційного потенціалу, за яку може бути взятий інноваційний потенціал досліджується підприємства за попередній період або інноваційний потенціал найближчого в стратегічній групі конкурента;

5) проводячи порівняльний аналіз за допомогою методу середньозваженої розраховуємо показник зростання інноваційного потенціалу (або показник рівня інноваційного потенціалу) досліджуються підприємства. Оцінюємо інтенсивність інноваційного розвитку;

6) на підставі отриманих даних робиться висновок щодо рівня інноваційного потенціалу. Результати оформляються відповідним чином у зручній для реалізації поставленої мети формі.

Для оцінки інноваційного потенціалу підприємства дуже важливо оцінити ресурсний потенціал, який включає в себе наступні основні компоненти, що мають різне функціональне призначення: матеріально-технічні ресурси, інформаційні ресурси, фінансові ресурси, людські ресурси.

Однак сьогодні при розробці стратегій інноваційного розвитку та визначенні інноваційного потенціалу підприємства слід оцінювати не тільки можливості інноваційної сфери, а й аналізувати достатність ресурсів для поточного виробництва

інновацій. Мова, насамперед, йде про проблему одночасного фінансово-економічного забезпечення виробництва недавно створених інновацій, або існуючих продуктів, і розвитку нових. Іншими словами, інноваційний потенціал увазі максимальні можливості підприємства генерувати високу інноваційну активність, що проявляється в ефективному забезпеченні нових і майбутніх технологій.

Таким чином, інноваційний потенціал підприємства можна визначити як його готовність і можливість виконати задачі, що забезпечують досягнення поставлених інноваційних цілей або як міру готовності до реалізації інноваційних проектів або програм інноваційних перетворень і впровадження інновацій при одночасному забезпеченні поточного виробництва інновацій.

САВЧЕНКО О.І., професор, м. Харків, НТУ «ХПІ»

МАРУТА Д.С., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В умовах сучасної економіки, її динамічності, конкуренції, що зростає між підприємствами, значних темпів змін у технологіях, підприємства повинні самостійно формувати свою інноваційну політику й визначати способи її ефективною реалізації. Теоретичним основам формування та реалізації інноваційної політики приділяли увагу багато вчених, зокрема: О. Лапко, А.А. Ступна, В.І. Ландик, О. Притикіна, О.І. Дацій, О. Щипанова, Л.В. Білотор, М. Якубовський та ін. Вони сформували базові теоретичні положення сутності, структури, механізму реалізації інноваційної політики держави на сучасному етапі розвитку, запропонували критерії оцінки її ефективності. Так, О.І. Дацій зосереджує увагу на ефективності інноваційної діяльності, А.А. Ступна вказує на сучасні особливості реалізації інноваційної діяльності в Україні, В.І. Ландик розглядає проблеми формування інноваційної стратегії підприємства та узагальнює досвід їх вирішення, Л.В. Білотор концентровано викладає методологічні підходи щодо формування інноваційної продукції [1]. Отже, на нашу думку, необхідно висвітлення питань щодо інноваційної політики на рівні країни, регіону, підприємства.